

Technické služby, aneb ani mraveniště v zimě nespí

Nezasvěcenému se může občas zdát, že pracovníci TS mají celkem jednotvárnou a snadnou práci, a hlavně si ji užívají na čerstvém vzduchu. Co je to za práci sednout do mašiny a vyhrnout sníh nebo posekat trávu, že? Jednou za 14 dní či za měsíc sesbírat barevné pytle a vyklopit je z nákladáku do sběrného dvora. Banalita. Zdání klame. Pojďme nahlédnout do dvoutýdenního reportu, který posílá vedoucí TS svým nadřízeným.

Pondělí: Svezli jsme papír, přebrali ho a v lisovně ho částečně zpracovali do úhledných balíků. Uklidili jsme obec od následků silvestra. Bylo nutné vyměnit odpadkový koš u ZŠ. Nevydržel nápor uložené petardy, zřejmě vyhozené v dobré víře, že je to obyčejný psí exkrement. V dílně jsme provedli opravu lopaty ISEKI (*multifunkční malotraktor – pozn. redakce*), aby se na jaře mohly se strojem zametat chodníky. Započali jsme rolovat pytle na plast. Již jsme byli ve skluzu a mohlo by dojít k nebezpečí prodlení.

Úterý: Svezli jsme plast. Lisovna jede na plný plyn, a tak přibyly další balíky přebraných a slisovaných odpadních materiálů. Pokračování v opravách strojů a balení pytlů.

Středa: Svezli jsme sklo, kov a tetrapak. Přesun do lesa v Pohřebačce, kde jsme káceli a rozřezávali stromy, co padly za vlast při posledních větrech. Vytěžené dřevo bylo odvezeno na sběrný dvůr. Kupy papíru v lisovně se přetvořily v balíky.

Čtvrtek: Byli jsme zaskočení sněhem, což jsme v lednu nečekali, a tak jsme vytáhli lopaty a čistili komunikace. Franta se do terénu rozjel jako Fittipaldi, sníh nestačil uskakovat.

Pátek: Zahájil se prodej pořezaného dřeva. Lisovna opět chrlila balíky papíru. Vyjeli jsme kácet do čeperského lesa. Nakladač volal po výměně náplní. Při té příležitosti se prováděla kontrola čepů. Jeden je poškozen. Prasklé sváry v jištění proti pootočení. Opravu jsem nucen naplánovat, aby to nekolidovalo s jinými pracemi. Nemám čas ani síly napsat report. Napíšu ho příští týden zpětně.

Pondělí: Z Čeperky jsme odvezli 3 kontejnery nařezaného dřeva. Lisovna jede na plné obrátky, kromě toho motáme pytle na plast. Vkrádá se myšlenka, dělají odsouzení na Borech totéž? Také je občané zásobují dárečky jako nás? Třeba po minulých vánocích například deodoranty a hračkami? Letos už byli lakotnější. V papíru nacházíme jen krabice od různých elektrospotřebičů s uloženým polystyrenem a plastovými obaly uvnitř. Jiní jsou tak „hodní,“ že nám v pytli na papír nechají i přeplněné dětské pleny (vidíte, jak nám Bobánek krásně kaká?!), psí exkrementy a věřte nebo ne i použité dámské propriety. Další dobrák myslí na náš žaludek a pošle krabici s okousanou pizzou nebo bagetu, nahnílou cibuli a brambory.

Úterý: Zdálo se, že pohodový výlet do Libáně pro váhu bude příjemným zpestřením. Váhu jsme naložili a začalo sněžit. Nedařilo se. Už jsem viděl, že jde tlusté do tenkého.

Návratem na základnu problémy pokračovaly. Sněhu na tuto práci moc. Vrchol byl, když jsem si zašel pro manipulátor, dojel s ním k váze a zjistil, že je zablokované rameno, a tak jsme ji skládali přes deblokační tlačítko. Mezitím už jsem musel zastavit lisovnu, kde kluci pracovali na dalším balíku papíru, a také odvelet kolegy z rolování pytlů, skládání váhy a místo toho je hnát na sníh, který jsme si snad z Libáně přivezli s sebou. Ale v 18:00 bylo už vše pod kontrolou a ve 23:00 byly naše cesty bezpečné.

Středa: Co se týče sněhu, vše nanovo. Bílá romantika na komunikacích. Trochu jsme si i zalisovali a nastoupili do staré základny TS, kterou připravujeme k demolici.

Čtvrtek: Opravdu sádlo máslo. Svoz plastů mi vzal hned jednoho člověka, je třeba vyhnat zbývající kolegy do terénu na sníh. Nelehký úkol, ale podařilo se. Za hodinu po vyjetí přestal sypat František sůl, Multicar si stavěl hlavu, že na silnici nepustí ani deko. Naštěstí jsem zjistil, že se František přehmátnul a zablokoval si to sám stop tlačítkem. Jen jsem si připravil lopatu na vyhrnování vchodů, tak volal „Ježíš“, že se mu neotáčí lopata Iseki. Bohužel jsem musel nechat odstavit stroj a ihned odstranit závadu (prasklá hadice hydrauliky). Takže Ježíš převzal štafetu u ruční lopaty a s Ivetou vyrazili na ty vchody. Já chtěl začít opravovat mašinu, jenže následoval další telefonát. Sláva mi oznámil, že mu

kolísají otáčky druhého Iseki a není možné s ním shrnovat. Tam naštěstí jen zparafinovala nafta, a tudíž přicpané palivové potrubí. Výměna filtru a profouknutí potrubí bylo naštěstí dostačující.

Ve dvanáct už jel i „Ježíš“ do akce a den se pomalu začal uklidňovat.

Pátek: Lisovna jede, něco se zvládlo uklidit i na staré základně. Sláva dovystužil popraskané nosníky kol odmetače sněhu na Iseki a přitom zjistil, že je poškozený řetěz (prasklý článek). Takže zase nejede. V pondělí to doladí. Abychom udělali dětem radost, tak jsem poslal „Majkla“ s nakladačem nahnout na vydřené části kopce u fotbalového hřiště sníh, ať si děti užijí trochu zimy. Zbylo mu trochu času, tak aby nezahlélel.

Napadá mě přirovnání s mraveništěm. Aby fungovalo, nesmí se hmyz zastavit. Každý má svůj úkol. Jen nevím, zda mají v mraveništi vedoucího.

Podklady dodal vedoucí TS

VeP